

Günbatımında Son Mektup

– SONimza · 01 Aralık 2018

"Bu satırlar Kanser illetiyle savaşıyor ,son ana kadar hayata tutunmaya çalışan muhteşem insan G... Öğretmenin son yaşam karesini anlatmaktadır."

"Işıksız yüreklere ithaftır."

Sabahın ilk ışıklarında denizden gelen hafif bir esinti ile perdeler dans ediyordu. Martılar ise çığlık çığlığa denizle şakalaşıyordu.. Pencerenin kenarındaki koltukta oturan kadın başını kaldırdı ve titreyen ellerle perdeyi araladı. Martıların dansını seyretti bir an ; gözlerinde sönmeye yüz tutmuş mumun ışığı vardı sanki. Sonra iç geçirdi. Elinde itinayla tuttuğu kağıda yazmaya başladı. Hasta ve yorgun bedeni koltuktan güç alıyordu sanki...

Yazdı... yazdı...

Sonra, arkasına yaslandı. Yüzünü pencereye döndü.. Daldı gitti denize ;hayatta olduğunun tek ispatı olan bal rengi gözleri. Elleriyle sınıksız tuttuğu Son mektubunu itinayla kucağına koydu... O Bal rengi gözler önce denize ,martılara ve mahkumu olduğu yalnızlık koğuşuna son kez baktı..Ve Simsiyah kirpiklerini kapadı...

Son mektubunu yazmıştı...

GÜN BATIMINDA

Ruhumun gün batımında
Izdırap çiçeklerim,
Gözyaşlarımla sulanacak.
Adsız duygularla yüklü yüreğim
Işıksız dünyamın yaşam penceresinden
Son kez bakacak...
.....Zaman
Bir adım ötemde sinsi bir yılan.
Ömrümün son döneminde
.....Bitecek özlemler,
.....Duracak saatler,
.....Kırılacak aynalar,
.....Solacak umutlar.
Aydınlığı kucaklayacak karanlık.
Susacak Yaşam senfonim artık.
Ölümün nefesi..
Saracak yorgun bedenimi.

Yumuşak bir sıcaklık
Akacak damarlarımda ılık ılık.
.....Son nefesimde.
Yaşamı yenip ölümü seçeceğim.
Hiç giyemediğim gelinliğim
Olacak bembeyaz Kefenim...